

בית משפט השלום בקריות

ת"א 15494-12-23 סואעד נ' מולצ'נוב

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט יובל וסרקרוג

נור סואעד

מבקש / תובע

נגד

פאני מולצ'נוב

משיבה / נתבעת

החלטה

1 לפניי בקשה למתן סעד זמני, אשר יורה למשיבה להסיר פוסט אותו פרסמה, ולפיו ייחסה למבקש
2 תמיכה בארגון טרור.
3

4 1. המשיבה מאשרת כי פרסמה את שני הפוסטים בעמוד הפייסבוק שלה במהלך חודש אוקטובר
5 2023 או בסמוך לכך (העתק הפרסומים צורפו בעמ' 14 ו-24 לכתב התביעה), שכן לטענתה
6 המבקש פרסם הודעות תמיכה בארגון הטרור חמאס ובמעשי הזוועות והטבח שביצע ב-
7 07.10.2023.
8

9 2. בדיון שהתקיים בבקשה ביום 8.5.2024 אישרו הצדדים כי הפוסט הרלוונטי שעדיין נותר בעמוד
10 הפייסבוק של המשיבה, ושאותו מבוקש להסיר במסגרת הבקשה הנוכחית לסעד זמני, הוא זה
11 שמופיע בעמ' 14 לכתב התביעה. יצוין כי מדובר בפוסט ציבורי שבו רשמה המשיבה לצד תמונתו
12 של המבקש את הדברים הבאים:

14 "מטופל כעת מול הגורמים הרלוונטיים!

15 משטרת ישראל ביה"ח בילינסון".

17 מתחת להודעה זו מופיעות תמונות של המבקש ומתחתיהן הוסיפה ורשמה המשיבה:
18 "צהריים טובים,

19 רופא אח מאצלכם שמחולל טרור. מצפה לקבל תשובה על כך שטופל,

20 התמונה הועברה גם למשטרת ישראל ופורסמה בפייסבוק.

21 אנחנו האזרחים פחות סבלניים מכוחות הביטחון ודבר כזה לא יכול לטפל

22 באחיי היהודים. שימשיך לבכות מחדשות אל ג'זירה בבית בזמן הפיטורין".

23

בית משפט השלום בקריות

ת"א 15494-12-23 סואעד נ' מולצ'נוב

תיק חיצוני:

- 1 יצוין כי בית החולים עצמו הגיב להודעה זו וציין: "הנושא ייבדק ובמידת הצורך יטופל" ובחלק
2 מהתגובות האחרות גם אוזכר שמו של המבקש ותפקידו כאח בבית החולים.
3
4 המבקש טען, כי מיד לאחר אותם פרסומים, זומן לשיחת שימוע בבית החולים שבו הוא עובד,
5 ובסופו נמצא שאין ממש בטענות. כמו כן, לטענתו משטרת ישראל כלל לא זימנה אותו לחקירה
6 בעקבות תלונת המשיבה, הוא עצמו הגיש תלונות למשטרה נגד המשיבה. עוד הוסיף וטען כי
7 הפרסום גרם לו לפגיעה קשה ומתמשכת בשמו הטוב, כאשר הפרסום הגיע למכריו, לבני
8 משפחתו, למטופלים ולבני משפחותיהם.

- 9
10 ההליכים עד כה
11 5. כתב התביעה, יחד עם הבקשה לסעד זמני, הוגשו עוד בחודש דצמבר 2023 בבית משפט השלום
12 בעפולה. ביום 24.12.2023 ניתן צו ארעי במעמד צד אחד, בין היתר בכפוף לכך שהמבקש ימציא
13 את הצו למשיבה תוך 3 ימים. לאחר מכן ביקש התובע ארכה למלא אחר התנאים לרבות
14 המצאה למשיבה.

- 15
16 6. ביום 8.1.2024 ביטל בית המשפט את הצו הארעי שניתן, לאחר שהמבקש לא המציא את
17 הבקשה ואת הצו למשיבה במועד ולכן נדחה הדיון בבקשה במעמד שני הצדדים לחודש פברואר
18 2024.

- 19
20 7. המשיבה ביקשה לאחר מכן להעביר את מקום הדיון לבית משפט השלום במחוז חיפה וביום
21 14.2.2024 הורה בית המשפט כי התביעה תתברר בבית משפט במחוז חיפה.

- 22
23 8. ביום 18.4.2024 הגיש התובע בקשה למתן החלטה בבקשה לסעד זמני ובהתאם קבעתי דיון
24 בבקשה ליום 8.5.2024.

- 25
26 9. בדיון מיום 8.5.2024 נחקר המבקש על תצהירו, כך גם המשיבה וחברתה. ניסיון להביא את
27 הצדדים להסכמות ולו חלקיות בשלב הסעד הזמני לא צלח.

- 28
29 דיון והכרעה
30 לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, את מכלול חומר הראיות הרלבנטי לשלב זה, מבלי לקבוע עמדה
31 מחייבת לגופם של דברים, הרי ששוכנעתי שיש מקום להיעתר לבקשה לסעד זמני ולהורות על הסרת
32 הפרסום שנעשה על ידי המשיבה וזאת מהטעמים שיפורטו להלן, וזאת הגם שמתן סעד זמני
33 במסגרת תביעות לשון הרע נעשה במשורה:

בית משפט השלום בקריות

ת"א 15494-12-23 סואעד נ' מולצ'נוב

תיק חיצוני:

1

2

כללי – סעד זמני

3

10. במסגרת דיון בבקשה לסעד זמני בהתאם לתקנה 95 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-

4

2018 (להל: "התקנות"), יש לבחון, בין היתר, ראיות מספקות לכאורה, מאזן הנוחות וכי הסעד

5

דרוש לשם הגשמת מטרת הסעד הזמני בהתאם לתקנה 94. כמו כן, ילקחו בחשבון שיקולים

6

שביושר (על השיקולים השונים, ר' רע"א 7139/96 ליאוניד טריגוב נ' "טפחות" בנק

7

למשכנתאות, פ"ד נא (2), 661 רע"א 8415/07 חברת אנ.די. סי תכשיטים בע"מ נ' בנק הפועלים

8

בע"מ (24.10.2007); בש"א 178590/07 נאהדה מנסור נ' חסון עבדאלה חלבי (14.01.2008).

9

בנוסף ישקול בית המשפט, אם הבקשה הוגשה בתום לב ואם מתן הסעד, צודק וראוי, בנסיבות

10

העניין ואינו פוגע במידה העולה על הנדרש (ר' ע"א 6994/00 בנק מרכנתיל דיסקונט בע"מ נ'

11

אמר ואח', פ"ד נו (1) 529).

12

13

11. היחס בין שני השיקולים המרכזיים (סיכויי התביעה ומאזן הנוחות) הוא כמעין "מקבילית

14

כוחות", כלומר ככל שאחד השיקולים משמעותי וממשי יותר ניתן להקל בתנאי השני (ע"א

15

7769/15 ליאת אנקורי נ' אסתר גל-ער (פורסם בנבו) רע"א 3611/07 עיריית מגדל העמק נ'

16

מינהל מקרקעי ישראל (פורסם בנבו)).

17

סעד זמני בתביעות לשון הרע

18

12. הפסיקה גיבשה כללים מיוחדים לבחינת בקשות לסעדים זמניים בתביעות המבוססות על חוק

19

איסור לשון הרע. בתמצית נקבע, כי רק אם בית המשפט ישתכנע, שהפרסום מהווה 'לשון הרע'

20

ושלמשיב לא עומדת הגנה או שהגנתו מבוססת על אדני סרק, ינתן סעד זמני. בכך, הטיל בית

21

המשפט העליון נטל כבד על המבקש צו מניעה זמני, תוך היפוך הנטלים הקיימים בהליך העיקרי

22

שכן במסגרת ההליך העיקרי על הנתבע לבסס את טענת "אמת דיברתי" (על הנטלים בבקשה

23

לסעד זמני בלשון הרע - ר' ע"א 214/89 אבנרי נ' שפירא, פ"ד מג (3) 840, 854 (להלן: "פרשת

24

אבנרי") ומנגד בהליך העיקרי - דנ"א 7325/95 ידיעות אחרונות בע"מ נ' קראוס, פ"ד נב(3) 1,

25

42-40 (1998)).

26

27

13. במסגרת השיקולים שילקחו בחשבון במתן סעד זמני, נפסק בפרשת אבנרי, כי על בית המשפט

28

לשקול את הפגיעה שתיגרם לשמו הטוב של המבקש אם הצו לא יינתן, מצד אחד, ומצד שני את

29

הפגיעה בזכותו של הנתבע להתבטא באופן חופשי. נקבע, כי מעמדו המרכזי של חופש הביטוי

30

אינו שולל את הסמכות ליתן צווי מניעה זמניים, אולם הוא זוכה למשקל נכבד בעיצוב הכללים

31

והתנאים הקובעים כיצד יופעל שיקול הדעת השיפוטי במתן צוויים אלה. שיקולים אלה,

32

מעוגנים בהוראות סעיף 73 לפקודת הנזיקין החל על עוולה של פרסום לשון הרע, ולפיו "בית

33

המשפט לא יתן צוויי לשעה אלא אם ראה להנחת דעתו, על פי תצהיר או בדרך אחרת, כי

בית משפט השלום בקריות

ת"א 15494-12-23 סואעד נ' מולצ'נוב

תיק חיצוני:

- 1 קיימת שאלה של ממש שיש לדון בה, וקרוב לוודאי שהתובע יהא זכאי לתרופה ושיהא קשה,
2 או אי אפשר, לעשות מלוא הצדק בשלב מאוחר יותר אם לא ינתן הציווי לשעה".
3
4 14. זאת ועוד, כאשר מיוחסת לנפגע / התובע עבירה פלילית, הרי שהנטל המונח על כתפי המשיב-
5 המפרסם, ושעליו יהיה להרימו במסגרת הדיון בהליך העיקרי, הוא כבד במיוחד (ר' א' שנהר,
6 דיני לשון הרע 236-237 (1997) והאסמכתאות שם).
7
8 15. עוד ישקול בית המשפט, מצד אחד, את הנזק שיגרום הפרסום לשמו הטוב של המבקש, תוך
9 התחשבות, במקרים מסוימים, בכך שפיצוי כספי אינו יכול לתקן את הפגיעה בשמו הטוב של
10 האדם ואת הבושה ועוגמת הנפש העלולות להיגרם כתוצאה מן הפרסום.
11
12 16. מצד שני, על בית המשפט לשקול את זכותו של המשיב להתבטא באופן חופשי ואת הנזק שייגרם
13 לו אם ייאסר עליו לפרסם את הפרסום, וכן יתחשב בהשלכות הציבוריות של החלטה וישקול
14 את עיתוי הפרסום, והאם יאבד מערכו אם יעוכב הפרסום עד לסיומם של ההליכים המשפטיים
15 (א. שנהר, דיני לשון הרע, (1997), עמ' 355. בנוסף לאמור, ישקול ביהמ"ש את אופיו של
16 הפרסום, האם הוא עוסק בעניין ציבורי בו מעורבים נושאי משרות ציבוריות, או שהוא עוסק
17 בעניין פרטי.
18
19 אמנם, פסק הדין בפרשת אבנרי ניתן לפני חקיקת חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, אך מפסקי
20 דין מאוחרים ניתן ללמוד כי ההלכה לא השתנתה (ר' רע"א 10771/04 רשת תקשורת והפקות
21 (1992) בע"מ נ' פרופ' אטינגר, פ"ד נט(3) 308 (2004); להלך: פרשת אטינגר)) וכן רע"א 4740/00
22 אמר נ' יוסף (14.8.2001)).
23
24 17. אבהיר ואציין כי חלק מהסקירה הנ"ל הובאה מתוך החלטות בית המשפט השלום בת"א
25 בתא"מ (ת"א) 13738-06-13 פלונית נ' פלוני (פורסם בנבו, כב' השופט א' צימרמן, החלטה מיום
26 30.06.2013) ובת"א 8895-07-12 אטום מדיה בע"מ נ' מודן (פורסם בנבו).
27
28 מן הכלל אל הפרט
- 29 18. יישום הלכות אלה על נסיבות העניין, תוך איזון בין חופש הביטוי מחד והזכות לכבוד האדם
30 ולשם טוב מאידך, מוביל למסקנה שיש לקבל את הבקשה. עיקר השיקולים נובע מכך שחלוף
31 הזמן מאז נעשה הפרסום (באוקטובר 2023) ועד היום יש בו כדי לאזן במידה מסוימת בין חופש
32 הביטוי לבין השמירה על השם הטוב בשעה שאין בקבלת הבקשה בעת הנוכחית, משום איסור
33 גורף של הפרסום.

בית משפט השלום בקריות

ת"א 15494-12-23 סואעד נ' מולצ'נוב

תיק חיצוני:

1

2 19. בנוסף, ככל שחולף הזמן טענות המשיבה להגנת אמת דיברתי (בהתאם לסעיף 14 לחוק איסור
3 לשון הרע, שהיא הטענה המרכזית עליה מבססת המשיבה את טענותיה) לא רק שאינן
4 מתעצמות (טענות שמלכתחילה נראה על פניהן שהיו ברף הנמוך, ומבלי לקבוע עמדה מחייבת)
5 אלא שמאז הפרסום חל כרסום באותן טענות בשעה שהמבקש ממשיך לעבוד כאח בבית חולים
6 בילינסון (לאחר שהסתיים הבירור בעניינו על ידי בית החולים) ולא נפתחה חקירה פלילית או
7 שנסגרה בגין המעשים המיוחסים לו על ידי המשיבה.

8

9

להלן הנימוקים בהרחבה:

10 20. ראשית, הגם שמצויים אנו בשלב של סעד זמני, לא יכולה להיות מחלוקת ממשית כי הדברים
11 שהמשיבה ייחסה למבקש, עולים לכדי לשון הרע. תמיכה בארגון טרור מהווה עבירה פלילית,
12 ומכאן שייחוס עבירות פליליות לאחר, מהווה "לשון הרע" כהגדרתו בסעיף 1 לחוק (ר' ע"א
13 788/79 ריימר נ' עזבון רייבר, פ"ד ל(2) 141, 145 (1981) וכן א. שנהר, דיני לשון הרע, תשנ"ז-
14 1997, עמ' 128; ע"א 310/74 שטרית נ' מזרחי, פ"ד ל(1) 389)).

15

16 21. שנית, לא ניתן להתעלם מחלוף הזמן מאז נעשה הפרסום ועד היום, משך תקופה של כ-7
17 חודשים שבהם בפועל ניתנה לנתבעת אפשרות להביע את דעתה (מבלי לקבוע שבגין אותו
18 פרסום לא תחוב בפיצוי כספי, העיכוב בדיון בבקשה בסעד זמני גם נבע מאיחור של המבקש
19 בהמצאת הבקשה והחלטה בסעד הארעי למשיבה). משמע הסרת הפרסום כיום אין משמעותה
20 מניעה גורפת או הגבלה מוחלטת של חופש הביטוי.

21

22 22. שלישית, במהלך התקופה שחלפה עולה בשלב זה, כי הן הבירור הפנימי שנערך בבית החולים
23 בילינסון והן בדיקת המשטרה, הסתיימו בלא כלום, וכי המבקש עצמו כלל לא זומן לחקירה
24 במשטרה בעקבות הדברים שהמשיבה ייחסה לו ואף לא הושעה מעבודתו. הנה כי כן, הפרסום
25 כפי שהוא כיום, בו המשיבה מציגה מצג לפיו הנושא עודנו בטיפול של משטרת ישראל וביה"ח
26 בילינסון ("מטופל בעת מול הגורמים הרלוונטיים") (ההדגשה אינה במקור)) אינו משקף את
27 המציאות, כאשר המשיבה לא הציגה ראיה כלשהי לכך שהבירור עודנו תלוי ועומד, ולמעשה
28 לא חלקה על כך שהסתיים הבירור בבית חולים בילינסון, והמבקש ממשיך לעבוד שם כאח
29 בבית החולים. בדיון מיום 8.5.2024 מסרה המשיבה כי עד למועד הדיון לא ידעה על כך
30 שהטיפול במשטרה ובבית החולים הסתיים, אך חרף זאת סירבה להסיר את הפוסט או את
31 חלקו.

32

33 23. רביעית, בשלב זה נראה לכאורה, כי הגנת "אמת דיברתי" עליה מבקשת המשיבה לבסס את
34 הגנתה, נשענת על תשתית ראייתית רעועה. בעדות הנתבעת בבית משפט מיום 8.5.2024 אישרה

בית משפט השלום בקריות

ת"א 15494-12-23 סואעד נ' מולצ'נוב

תיק חיצוני:

- 1 כי לא שמעה את התובע אומר דברים בשבחי ארגון הטרור וגם לא ראתה שכתב דברים בתמיכה
2 באותו ארגון או בזוועות שביצע.
- 3
4 כאשר נשאלה הנתבעת בעדותה בבית משפט על סמך מה ביססה את החשד שלה כלפי המבקש
5 מסרה: " ... הוא שמע חדשות בערבית ואני לא מבינה ערבית, ראיתי אותו כשהוא בוכה" (עמ'
6 9 שורה 13 ו-14 לפרוטוקול). בנוסף טענה שתחת סרטון ה LIVE בפייסבוק של המבקש, הוא
7 רשם את המילים "אנחנו עם מת". כמו כן הסיקה על תמיכתו בארגון הטרור מתגובות של
8 אחרים בעברית, שאמרו למבקש שעליו להתבייש וקיוו שהוא יפטר. גם בהמשך עדותה כאשר
9 נשאלה המשיבה פעם נוספת, אילו דברים אמר המבקש שמהם למדה כי הוא תומך בארגון
10 הטרור, השיבה: " הוא לא דיבר, הוא רק בכה" (שורות 9 ו-10 בעמ' 11 לפרוטוקול). גם העדה
11 מטעם המשיבה מסרה שכל מה ששמעה את המבקש אומר זה את המילה "ניצחנו" כאשר
12 שמעה את המילה בערבית בסרטון LIVE של המבקש, מבלי שברור לגמרי באיזה הקשר נאמרו
13 הדברים כאשר אביה הוא זה שתרגם לה את המילה לעברית, והיא אישרה כי אינה מבינה
14 ערבית, למעט מילים בודדות.
- 15
16 24. המשיבה אף אישרה כי חלק מהדברים שייחסה למבקש, לא נכתבו על ידו, אלא מדובר בתגובות
17 שאחרים כתבו דוגמת הביטוי "אנחנו עם מת עכשיו, אפילו המילים נעצרות, מה נגיז לאדון
18 העולמות".
- 19
20 25. במילים אחרות, המשיבה לא שמעה את התובע משבח או תומך בארגון הטרור חמאס או במעשי
21 הזוועות שביצע, אלא רק הסיקה זאת בשעה שראתה אותו בוכה וכן ראתה תגובות של אחרים,
22 כאשר לא ברור באיזה הקשר הוא מצולם כשהוא בוכה.
- 23
24 26. המשיבה גם ביקשה ללמוד על תמיכתו של המבקש בארגון הטרור מפרסומים אחרים בהם
25 לכאורה נראה המבקש רוקד באמסטרדם בסמוך לדגל של הרשות הפלסטינאית. ראשית,
26 מדובר בתמונה משנת 2022 לפני ארועי הטבח והזוועות מחודש אוקטובר 2023, ושנית, לא ניתן
27 ללמוד מכך בשלב זה, על תמיכה בארגון הטרור חמאס. לטענת התובע, הוא רקד שם ללא קשר
28 לדגל שהוצב מאחוריו. באשר לטענת המשיבה, כי התובע שיבח את "סדאם חוסיין", הרי
29 שאותה הודעה נרשמה על ידי התובע לפני 2023 ולא מעידה אף היא בשלב זה, על תמיכה בארגון
30 הטרור. לשיטת המשיבה התובע רשם שם: "סדאם חוסיין הוא הנשיא הערבי החופשי
31 האחרון".
32

בית משפט השלום בקריות

ת"א 15494-12-23 סואעד נ' מולצ'נוב

תיק חיצוני:

27. יתר על כן, בעדותו בבית משפט חזר והצהיר המבקש כי הוא מתנגד בכל תוקף לכל פעולות טרור נגד מדינת ישראל, וכי מעולם לא תמך ואינו תומך בארגון החמאס ואף ציין כי קרובי משפחתו משרתים בכוחות הביטחון:

"אנחנו משפחה שכולה, אנחנו בדואים ומשרתים בצבא, אני בחיים לא אחשוב בכלל על לתמוך בטרור נגד המדינה, אני בן 33 ועובד בבית חולים ורק מכתבי תודה קיבלתי מאנשים על היחס שאני נתתי לאנשים. זה שאמרו שאני תומך טרור או חמאס לא היה ולא נברא. לשאלת בית המשפט איך הסתיים ההליך המשמעתי אני משיב אין כלום והמשטרה לא חקרו אותי אפילו" (עמ' 4 ש' 20 – 24 לפרוט', לאחר תיקון טעות סופר במילים "משפחה שכולה").

28. זאת ועוד, התובע גם הציג תגובות של מטופלים יהודים אחרים שמכירים את התובע והם עצמם דחו מכל וכל את הטענות המיוחסות לתובע. בנוסף, גם בתגובות של אנשים אחרים שהגיבו לפוסט שפירסמה הנתבעת נרשם: "אני חד משמעית בעד להוקיע ואף לאסור תומכי טרור... אבל לא ציינת מה אמר אפילו, בטח לא נתת הוכחה – רק שמת תמונה של רופא ערבי עם היד על הפנים שאפילו נראה די מיואש ועייף... בטח ובטח לא חוגג" (עמ' 16 לכתב התביעה) חרף אותן תגובות ושאלות הרי שגם בדיון בפני חזרה ואישרה הנתבעת כי לא שמעה את התובע אומר דבר כלשהו בשבח מעשי הטרור והטבח הנוראיים של ארגון הטרור ורק ראתה אותו בוכה.

29. לכך יש להוסיף את הפגיעה המתמשכת במבקש ככל שהפרסום יוותר על כנו. המשך הפרסום עשוי אף להגדיל את היקף הפגיעה בתובע כאח בבית החולים, כאשר מדי יום ביומו הוא מטפל ופוגש חולים אחרים ואת בני משפחותיהם, אשר עשויים להחשף לראשונה לפרסום בגנותו אשר הנתבעת גם תייגה בבית החולים, ואף לסבור שהנושא עודנו בחקירה. משכך אין מדובר במעשה עשוי בשעה שכבר בוצע הפרסום באוקטובר 2023.

30. אבהיר ניתן להניח לטובת המשיבה, בשלב זה, כי מתקיים רכיב "העניין הציבורי" שבהגנת אמת דיברתי כנדרש בסעיף 14 לחוק. ככל שיימצא כי הפרסום הוא אמת, ניתן להניח כי יתקיים עניין ציבורי בפרסום, אלא שכאמור הגנה זו נשענת בשלב הנוכחי על אדנים רעועים. לכך יש להוסיף כי אמנם המבקש הוא עובד ציבור כאח בבית חולים ציבורי, אך אין מדובר במי שבוחר בתפקיד ציבורי בכיר וככזה מודע לחשיפתו לביקורת ציבורית רחבה כפי שנפסק בפרשת אבנרי.

בית משפט השלום בקריות

ת"א 15494-12-23 סואעד נ' מולצ'נוב

תיק חיצוני:

31. לשם השלמת התמונה אציין, כי בחנתי האם יש מקום להסתפק בהסרת חלקים מהפרסום בלבד, או ליתן צו האוסר בשלב זה על הפרסום כולו (ר' למשל ת"א 19702/08 ד"ר כנען נ' אזולאי [פורסם בנבו] (4.7.2010)). מצאתי שיש להורות על הסרת הפרסום כולו. ראשית, לא שוכנעתי כי ניתן להפריד בין החלקים השונים של הפרסום. שנית, הנתבעת לא הצביעה בשלב זה על ראיות שיש בהן כדי לבסס ולו ברף הנמוך את טענת הגנת אמת דיברתי ביחס לחלקים מהפרסום. שלישית, כפי שנפסק לא אחת, בית המשפט יישמר מלהיות עורך על של פרסומים.
32. לכל אלה יש להוסיף, כי אפילו סבורה הנתבעת שעומדת לה הגנת אמת בפרסום נדרשת מידתיות וסבירות בפרסום באופן שלא התכוונה לפגוע בתובע במידה העולה על הנדרש, ושהפרסום "לא חרג מן הסביר בנסיבות". אמנם הגבלות אלה של מידתיות הפרסום מעוגנות בסעיף 16 לחוק לשון הרע ומתייחסות להגנות שבסעיף 15 לחוק, אך יש לטעמי להקיש וללמוד מהן גם ביחס לסעיף 14 לחוק איסור לשון הרע. דברים אלה נכונים במיוחד ביחס להגנות נוספות להן טענה המשיבה ובהן הגנת תום לב (סעיף 15(4) לחוק). באשר להגנה שבסעיף 15(2) לחוק, ספק בשלב זה אם הגנה זו עומדת לנתבעת, שעניינה חובה מוסרית ליידע את גורמי אכיפת החוק, שכן הנתבעת לא הסתפקה בפנייה לאותן רשויות (ככל שיוכח שהיה בסיס לכך) אלא כאמור העלתה פוסט בעניין בו גינתה את התובע ואף ניתן בשלב זה לראות את הדברים כהשתלחות בתובע. משכך גם יש קושי בשלב זה לראות בדברים משום הבעת דעה, כאשר הדברים מוצגים לכאורה כעובדה מוגמרת.
33. עדכון הפרסום - כאמור מאז הגישה המשיבה את התלונה למשטרה ולבית החולים, חלפה תקופה של כשבעה חודשים ומכאן שלכל הפחות היה עליה לפרסום עדכון כי המשטרה ובית החולים החליטו שלא לנקוט בהליכים כלשהם נגד התובע. בדנ"א 2121/12 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין אורבך (פורסם בנבו) כבר נפסק כי:
- "לפרסום עדכון או תיקון לפרסום שלא היה בגדר אמת, לא תהא השפעה על תחולת הגנת אמת הפרסום, כיוון שלא יהיה בכך כדי לשנות את אמיתות הפרסום שנעשה (ראו, פיסקה 35 לעיל). לעומת זאת, כפי שצוין, לפעולות אלה של תיקון ועדכון עשויה להיות חשיבות בגדרי הגנת תום הלב. פרסום של תיקון ביחס לפרסום אשר נתגלה כי אין הוא נכון או מדויק, עשוי להעיד על תום לבו של המפרסם"**
34. באשר לטענת המשיבה, כי יש בבקשה לסעד זמני כדי לשנות מצב קיים וכי קיימת זהות בין הסעד האופרטיבי המבוקש בכתב התביעה לסעד הזמני, הרי שאמנם שיקולים אלה עשויים לתמוך בדחיית הבקשה לסעד זמני, אך אין בהם כדי לשלול באופן גורף מתן סעד זמני במקרים המתאימים. כאמור בשים לב למכלול השיקולים שפורטו לעיל, לרבות הפגיעה הקשה בשמו של התובע, כעובד בבית חולים, הנפגש תדיר עם מטופלים ובני משפחותיהם, כמו גם האופן

בית משפט השלום בקריות

ת"א 15494-12-23 סואעד נ' מולצ'נוב

תיק חיצוני:

1 המשתלח על פניו של הפרסום עצמו, חומרת העבירות הפליליות המיוחסות לו, וכן הצגת
2 הדברים כאילו עדיין תלויה ועומדת חקירה פלילית ומשמעתית נגד התובע, בשונה מהמצב
3 בפועל, יש בכל אלה כדי להטות את הכף לטובת המבקש.
4

התוצאה:

6 אני מקבל את הבקשה לסעד הזמני ומורה למשיבה להסיר לאלתר, ולכל המאוחר עד ליום 16.05.24
7 את הפוסטים / הפרסומים שהעלתה ו/או פרסמה בפיסבוק בגנות המבקש.
8

9 מאחר שהמבקש כבר הפקיד ערובה בסכום של 5,000 ₪ בקופת ביהמ"ש אשר אינה מוגבלת בזמן,
10 לשם פיצוי המשיבה בגין כל נזק שיגרם לה אם וככל שהתביעה תדחה או תמחק (בעקבות צו ארעי
11 שניתן במעמד צד אחד), לא מצאתי לחייבו להפקיד ערובה נוספת (זאת גם לצד התחייבות עצמית).
12

13 בגין בקשה זו, המשיבה תשלם למבקש הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסך 4,500 ₪ וזאת תוך 30 יום
14 מהיום וללא קשר לתוצאות ההליך, אחרת ישא הסכום הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד
15 לתשלום המלא בפועל.
16

17
18 ניתנה היום, ה' אייר תשפ"ד, 13 מאי 2024, בהעדר הצדדים.
19

יובל וסרקרוג, שופט

